

אוצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

לקראת קבלת התורה

בישבת התאחדותי שהתקיימה במודיעין עילית בשבת הגדול דיברו דברי חיווק המשפיעים רבי אברהם מרדכי פלברבוים, רבי ניסן דוד קיוואק ורבי אליהו גודלכסקי.

זה האחרון הוכיח מדברי חז"ל שמי שלא האמין למשה רבינו כי הוא ראוי להיגאל למרות עוונותיו, אכן לא נגאל ומת בשלושת ימי האפילה. אבל אלה שהאמינו בצדיק כי הם עומדים לצאת מטומאת מצריים על אף מצבם הרוחני הירוד, אכן נגאלו וזכו לקבלת התורה.

זוהי אפוא שאלה של אמונה: האם אנו מאמינים בלב שלם שהקדוש ברוך הוא הפיץ בנו ואנו עומדים לצאת מקליפתינו ומטומאותינו במשך ימי הספירה – אם לאו ח"ו.

אז בואו נאמין בכך ללא סייג, שאכן אנו, כמו שאנו, ממש כמו שאנחנו נראים, נוכח לאחר כלות הספירה לקבלת התורה מ-ח-ד-ש!!!

העורך

נוח החג פועל עדיין

זה עתה תמו ימי החג, תמו אך לא עברו, שכן החגים והמועדים לא נועדו כדי לחוותם בשעתם בלבד, אלא הם עורקי חיים שאמורים להזרים לנו חיות חדשה וכוחות מחודשים בכל השנה כולה.

"הלב של כל השנה" – אומר רבינו הקדוש – "הם השלש רגלים" (ליקוטי מוהר"ן ח"א ל"ה) וכשם שהלב הינו אבר שהנשמה תלויה בו ולא ניתן להפריד בינו ובין הגוף, כך גם הימים הטובים הינם חלק חיוני של כל השנה הצריכה לינוק מהם; ואם בכל המועדים כך, בפסח שהוא ראש לרגלים' (לקו"ה ב"ח ה-כג) – על אחת כמה וכמה. כל הגוף צריך להיגרר אחר הראש.

פסח-חג האמונה בא להשריש בקרבנו את ידיעת ההשגחה, שאין שום כוח ששולט בעולם או גורם למאורע כלשהו – מלבד ה' יתברך, וכי דרך הטבע אינו אלא לבוש המכסה את ההנהגה התמידית, הניסית, של ה' בבריאה.

את הגילוי הזה למדנו בפסח: שידוד המערכות שארע בימי צאת אבותינו ממצרים בכל מערכות הטבע – בים, ביבשה ובאוויר, באדם, בבמה ובכל כוחות הבריאה – היה ונשאר עדות נצחית שאין דבר בעולם שמונהג מעצמו, אלא הכל נעשה ברצונו יתברך.

בימי הפסח קיבלנו את תרופת האמונה – אכילת המצה המהווה זכר לחיפזון שבו יצאו ישראל ממצרים, דבר שרומז לאמונה בהשגחת ה'.

שכן בני ישראל יצאו ממצרים בלי צידה לדרך, מכיוון שהאמינו בהשגחת ה' עליהם. הם גם נסעו בחיפזון, באופן על טבעי, כאשר שייש ריבוא אנשים הגיעו לרעמסס בקפיצת הדרך.

מאותה סיבה אסור החמץ בימי הפסח, מכיוון שהחמץ רומז להסתרת הטבע על ההשגחה העליונה. חמץ – מלשון "כי יתחמץ לבב" (תהלים עג). כשהמונהג לכך שהלב נחמץ למראה תופעות טבע שמסתירות את הנהגת ה' בעולם.

איסור החמץ ואכילת המצה בפסח נתנו לנו כוח ודעת להאמין שאין שום מהלך טבעי בבריאה שמנותק הליה מן ההשגחה של השם יתברך, תמיד ובכל עת.

למה אם כן עכשיו, אחרי פסח, מותר החמץ?! רבי נתן מאיר לנו הארה יסודית:

התפקיד שלנו הוא לגלות דווקא בתוך החושך את אור האמונה. אילו היה הכל גלוי וברור, לא היתה לנו בחירה אם להאמין או לא, וגם לא היה שייך לקבל שכר על האמונה.

אלא שבתחילה, כשאנחנו יוצאים לדרך גילוי האמונה, עלינו לדעת איך לגשת אל החושך.

זהו חג הפסח, בו שאבנו מלוא חופניים אמונה בכוח ההשגחה המסתתרת מאחורי הטבע שבבריאה. כעת אנו יכולים לשוב ולהתעסק עם החמץ ועם כל כוחות הטבע – ויכול נוכל לקשר את הכל להשגחה שמסתתרת בהם (ראה ליקוטי הלכות נתי"ש ב).

כדי להתחבר אל ימי החג שעברו, בידינו לשוב ולינוק כוחות מחודשים מן החג – אם נתחיל מחדש לעמול על האמונה.

עמל זה פירושו לשנן בפה ובמוח, מי מנהיג את כל מה שמוסבינו; למי נצטרך לתת דין וחשבון על כל פעולה מפעולותינו; ומהי תקוותנו הנפלאה – על אף כל ההרגלים הרעים שלנו.

כל אלו כלולים בידיעה שרק ההשגחה הפרטית מנהיגה את העולם, ואין שום כוח אחר שולט כאן.

עמל האמונה גם מחייב שגם כאשר תוקפות אותנו מחשבות של 'טבע' – נדחה אותם ב'שב ואל תעשה'; לא נתייחס אליהן ולא נהגה בהן, אלא נסיח את הדעת מהן ונברח אל מחשבות של אמונה והשגחה.

כך בעצם אנחנו מתחברים לאותם כוחות נפלאים שהכנסנו בקרבנו בימי החג, ובכך אנחנו מקבלים תקווה מחודשת ועל טבעית לצאת מאפילה לאורה.

גם אם נראה לנו שבימי החג לא ניצלנו את הזמן כראוי, יש בכוחנו לפעול ולבקש עתה על העבר – שה' יקבל את המצוות שעשינו בחג ויחשיב אותן 'כאילו' עשינו אותן בשלימות, וכפי שרבי נתן כותב לבנו לגבי חג הפורים: "ויכתוב לי אם היה שמה בפורים כראוי. ואיך שהיה, צריכים עתה לבקש ולהתפלל להשם יתברך שיקבל שמחתנו וכל המצוות של פורים כאילו קיימנום בכל פרטיהם" (עלים לתרופה תכ).

כדי להתחבר אל ימי החג שעברו, בידינו לשוב ולינוק כוחות מחודשים מן החג – אם נתחיל מחדש לעמול על האמונה. עמל זה פירושו לשנן בפה ובמוח, מי מנהיג את כל מה שמוסבינו

חוקי. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	כו	מט:	קמג	שפא שפב	נב
א	כז	נ.	קמד	שפג שפד	נג
ב	כח	נז:	קמה	שפה שפו	נד
ג	כט	נא:	קמו	שפז שפח	נה
ד	ל	נא:	קמז	שפט שעז	נו
ה	א	נב:	קמח	שצא שעב	נז
ו	ב	נב:	קמט	שעג שעד	נח

יום של הפצה

ל בניסן

להצלחת שמעון ישראל בן פרידא שפירא

אוצרות ברסלב

יו"ל ע"י "אוצרות ברסלב"

ת.ד. 50617 בית שמש

טל. במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000

בארה"ב 8552121-714 (1)

מוקד הישועות 1800-255-522

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל

braslav@actcom.net.il

הפצה למנויים ובתי כנסת: 057-3100646

הנצחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

מה אומרת לנו הספירה?

הוא יום חדש. לא משנה מה היה בעבר. הצלחת או נכשלת. לא משנה מה יהיה בעתיד. כל יום הוא בריאה בפני עצמה.

בכל יום העולם נברא מחדש, כפי שאנחנו מברכים: "המחדש בטובו בכל יום מעשה בראשית". בכל יום יש הזדמנות חדשה לעבוד את ה', במעשים בדיבורים, במחשבה או לפחות ברצון.

כשם שבועלם החומרי אנו רואים בכל יום שינויים וחידושים, החל במזג האוויר וכלה במהלכים של שליטי מדינות, הרי ברוחניות על אחת כמה וכמה שכל יום מביא חסדים חדשים, סייעתא דשמיא מיוחדת ואפשרויות חד פעמיות לזכות בשלל קנייני נצח.

אכן כל יום הוא חדש, אבל לא רק, אלא כל רגע ממש, כפי שמלמדים אותנו הזו"ל שאדם נידון בכל רגע, כמו שכתוב: "לרגעים תבחננו". כל רגע משמש כמבחן חדש. לא משנה בכלל אם הצלחנו במבחן הקודם או לא, ואם נצליח במבחן הבא או לא.

אין לנו זמן מיותר בעולם. "היום קצר והמלאכה מרובה", מתריע רבי טרפון (אבות ב), וכמה מצער לראות שכל כך הרבה כוחות וזמן מבוזזים בעיסוק חסר תועלת בענייני העבר או בענייני העתיד. לפעמים אנחנו מדוכדכים מחמת כישלונות שהיו לנו, ולפעמים אנחנו נחים על זרי הדפנה הודות להצלחות ולהישגים שלנו, אבל כך או כך מחמיצים את ההווה, את ההתגברות וההתחזקות שיכולות להפוך כל ירידה לעליה, וכן את המשך העבודה וההתעלות שמחייב אותנו כל יום חדש.

עד כמה שהדברים אמורים כלפי העבר, הם נכונים שבעתיים כלפי העתיד. זמן כה רב נשרף בחיינו בהמתנה ובציפייה, להגעת האטובוס, ל-20 בחודש, להתחלפות הרמזור או לחגים ושמחות שבפתח. מאידך גיסא גם פחדים מהעתיד הלא נודע "דואגים" לכך שלא ננצל כדבעי את הימים היקרים שלנו להתקדמות בעבודת ה'.

המסר של ספירת העומר הוא: "היום עשרה ימים שהם שבוע אחד ושלושה ימים לעומר!" היום הזה

"החרפות והבזיונות שוברין לבו של אדם; והתקון הוא, על ידי שמקשר את לבו לנקודה השייך ללבו בעת הזאת, ועל ידי זה נתבטל החרפה השורה על לבו".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א לד)

ספירת העומר בברסלב – מי שלא ראה הפסיד. ההתרגשות של "הנני מוכן ומזומן". הציפייה ב"ויהי נועם ה' אלוקינו עלינו". השבחה וההודיה ב"אשר קדשנו במצוותיו". התחנונים ב"יאר פניו אתנו סלה", שמתגברת ומתעצמת ב"שגבנו טהרנו נורא" – עד שמוגיעים לשיא הזעקה מעומק הלב ב"טהרנו ולקדשנו בקדושתך העליונה" – כל זאת כראוי למצוה הנשגבה הזו של הכנה לקבלת התורה של כל אחד ואחד.

אבל רגע, את העיקר שכחנו. הכל כאן מרומם ומרגש, אבל המצווה בעצמה, הספירה בעצמה, מה היא אומרת לנו? הרי עצם ההכרזה: "היום עשרה ימים שהם שבוע אחד ושלושה ימים לעומר" נושאת בחובה מסר חשוב ועמוק. מהו?

נעקבות הדורות בחסידות

רבי אליקים געצל ליופובנה

ר' יעקב יוסף. כאחת מנסיעותיו לארץ ישראל, שלח עמו רבי געצע איגרת לאחד מרבני הארץ שאותו הכיר כנראה מביקורו, כמענה לספר ששלח אליו.

האיגרת יוקדת באמונה עזה ברבינו הקדוש ובנצחיות כוחו. בין היתר נאמר בה כי "תיקון העולם, ובפרט הדור האחרון הזה, הוא רק על ידו... ואם תאמר: ואיה כוחו עתה? הלא מבוואר בכל הספרים ובפרט בספרו, כי זה הצדיק שלומד עם דרי מעלה ועם דרי מטה – אפילו כשנשתלק, אינו נשתלק לגמרי... כי דע, שלא יהיה עוד ראש בית' עד ביאת משיח צדקנו, על כן שם כוח בספרו, והבטיח לעזור מי שיבוא על ציונו עד סוף הדורות".

נסתלק בשביעי של פסח של שנת תרע"ח, ונטמן באומן.

ואף בעל ייסורים, אך מלא בחיות ובשמחה שאותן שאב מתורתו ומתפילתו.

באומן היו הוא וכן דודו החסיד הגדול רבי שמשון ברסקי ממגידי השיעורים הקבועים בתורת רבינו. דבריו של רבי געצע היו כגחלי אש, מתוך דבקות עצומה בכל דיבור מדברי רבינו.

פעם, כאשר נקלעה ישיבת 'אנשי מעמד' באומן שעמם נמנה, לגרעון כלכלי, יצאו הוא והגאון החסיד רבי מרדכי מסוקולוב למסע התרמת נדיבי עם. בדרכם הגיעו לבית מדרשו של הגאון רבי חיים סולובייצ'יק מברסק. הגיע זמן תפילת ערבית, נעמד רבי געצע בקרן זוית ופתח בתפילת נלהבת, בקול שאגה, כאילו מצוי הוא ב'קלויז' באומן...

לשמע הזעקות, יצא רבי חיים מחדרו, לראות במה המדובר: שמו מצוי מישוה בסכנת-נפשות... אמרו לו כי הגיע לכאן אחד מחסידי ברסלב, והזעקות – מתפילתו הן.

עמד רבי חיים נפעם, האזין לשמע ישראל' האדירה שהשמיע רבי געצע והפטיר בהערצה: "מימי לא שמעתי תפילה כזאת!" לאחר מכן העניק לשני המשולחים מאומן המלצה נלהבת עבור ישיבת 'אנשי מעמד', זו שמורה עד היום.

רבי געצע זכה גם לבקר בארץ הקודש.

אחד מן העוסקים בהחזקת 'אנשי מעמד', היה אברך בשם

חסיד נלהב מאין כמותו היה, ומיוחד בעבודת התפילה שלו.

נולד בשנת תרל"ד בעיירה רבוצק שבאיזור אומן, לאביו רבי אברהם, שעקב צדקותו המופלגת כינהו 'רבי אברהם מלאך', ולאמו בת החסיד הנודע רבי פנחס יהושע מטשערין, מתלמידי מוהרנ"ת.

בצעירותו גויס על כורחו לצבא הרוסי, ושם עמד בגבורה ובמסירות נפש בניסיונות שונים שנודמנו לו. מאחד ולא הורגל לחיי צבא ולחימה, חשש שמה תקופה זו פגמה בקדושת נפשו, ולכן קיבל על עצמו להניח בכל יום תפילין כדעת השימושא רבא', בנוסף לתפילין של רש"י ושל ר"ת.

מבקש ה' מנעוריו היה ד' געצע, כפי שכונה באומן. הוא מאס בתענוגים המדומים של העולם הזה ודבק בעבודת ה' באש-שלהבת.

בהגיעו לפרקו, לקחו לחתן רבי נחמן בן רבי אפרים בן מרת שרה בת רבינו.

עם נישואיו התמסר יותר לעבודת הבורא. היה קם בחצות לילה, טובל במקווה קפוא ולאחר מכן עוסק בתורה ובתפילה עד שהאיר השחר. בשעות נשגבות אלו עסק בחכמת הנסתר ואף מיילא גליונות שלמים בחידושו. החסיד רבי בן-ציון אפטר העיד כי ראה עליית גג מלאה בכתיבו.

מעולם הזה לא טעם רבי געצע כלום, עני מרוד היה

אל תהיה צדיק גדול מדי,
שלא תהפוך לרשע גדול מדי...

(עפ"י ליקוטי הלכות יו"ד תרו"ג)

שליחות אל מעבר לים

לאחר תפילת ערבית של ליל שבת, נעמד הגבאי ופתח ב'מכירת הכנסת האורחים'. החלו עשירי המקום מתחרים ביניהם, כשכל אחד מהם מנסה לזכות במצווה.

לבסוף קנה עשיר אחד את המצווה, והנה, הפלא ופלא, הסכום שנדב מספיק ברווח עבור הוצאות נישואי בתו ---

ר' יעקב אינו יודע את נפשו מרוב התפעלות; דבר אחד מדברי הבעש"ט לא חזר ריקם!

בליל שבת, כאשר סעד בבית מארחו נדיב הלב, הבחין ר' יעקב כי ענת-עצב מרחפת על פניו. הוא התפלא לסיבת הדבר, אך לא אמר מאומה.

לאחר צאת השבת לא יכול היה להתאפק ופנה אליו בדאגה: "מארחי היקר, הצער שעל פניך לא נעלם מעיניי, ניכר כי שרוי אתה בצרה, ספר נא לי מה מעיק עליך, אולי אוכל לעזור במשהו?".

נאנח בעל-הבית אנחה שוברת-לב: "אכן לא טעית, בצרה גדולה אני, בן יקר לי שכבר עברו מנישואיו כמה וכמה שנים, ולא זכה להיפקד בורע של קיימא. בימים אלה אמור בני לתת גט פטורין לאשתו, וזו סיבת הצער הגדול שבו אני שרוי".

כשמעו ר' יעקב את הדברים, אמר לעשיר: "הקשב נא, מוכרח אני לספר לך מה הביאני לעירכם", וכאן גולל בפני בעל הבית המשתומם את כל השתלשלות העניינים שהביאה אותו הלום, וכיצד נוכח לראות ברוח קדשו של הבעש"ט. כשסיים, יעץ למארחו: "שמע לי, המתן עם עריכת הגט. כשאשוב לעירי אכנס אל הבעש"ט ואספר לו על צרתך. אין לי ספק כי ישועתכם לא תאחר לבוא".

כשישב ר' יעקב ממסעו וסיפר לבעש"ט את סיפורו של העשיר, נענה הבעש"ט ואמר: "בשביל שבנו של המארח זיכה להיפקד בכן, מוכרח אני בעצמי לנסוע לשם".

נסע הבעש"ט אל אותה עיר שמעבר לים, פגש בעשיר ובבנו, ולפקודת הזמן זכה העשיר לראות בנים לבנו.

אלא שלא תיאר לעצמו, עד כמה עליו להרחיק נדוד... ערים וכפרים נידחים פקד, כאלה שבקושי מתגוררים בהם יהודים, אך בכל מקום נענה על ידי אנשי המקום, כשאמונת הצדיק יוקדת בעיניהם: "הבעל-שם-טוב הקדוש?! בוודאי ובוודאי שמענו אודותיו! איש אלוקים קדוש הוא!"

ר' יעקב מבין שעליו להפליג אל מעבר לים...

לאחר הפלגה ארוכה הוא מגיע לשוב נידח בארץ בלתי מוכרת. כשנכנס לבית-הכנסת המקומי היה זה בערב שבת, "האם הגיע לכאן שמעו של רבי ישראל בעל-שם-טוב?" שאל את אחד היהודים הראשונים שנקרו בדרכו, הלה השיב בשלילה ור' יעקב משתאה לדעת, ההצליח ה' דרכו?

כשראהו גבאי בית הכנסת קיבלו את פניו בכבוד: "שמע נא ר' יהודי", אמר לו, "הלילה, בהיקבן כל המתפללים, נמכור עבורך את זכות מצוות הכנסת-אורחים"...

הבעת פניו של ר' יעקב לימדה את הגבאי, כי לא הבין את דבריו כדבעי לו; והסביר לו: "במקומנו נהוג שכל אורח הבא לעיר, נמכרת הזכות לארח אותו, לכל המרבה במחיר, כשכל סעודה מסעודות השבת נמכרת בנפרד. לאחר השבת נותנים לאורח את כל הסכום שנאסף".

ר' יעקב היה מלא התרגשות: "אילו יהודים נפלאים! מקיימים הם מצוות הכנסת-אורחים בהידור שכיזה!"

יהודי תלמידי חכם ובר אוריין היה ר' יעקב, אך אליה וקוין בה, כבר שנים רבות מתגורר הוא במז'בוז' ומעולם לא בא בצל קורתו של הבעל-שם-טוב הקדוש המתגורר בעירו.

אך משמיים סוכבו סיבות שר' יעקב יזכה להתוודע לאור שבעת הימים הבעש"ט זיע"א.

היה זה כשבגרה בתו והגיע לפרקה, ולרש אין כל, לא רובל אחד ואף לא מחציתו, שלא לדבר על נדוניה ראויה לשמה.

זוגתו, בשונה ממנו, האמינה בגדלותו של הבעש"ט ולפיכך מצאה עתה עילה לקבול לפניו: "הבט נא וראה, מכל קצוות הארץ נוהרים יהודים להתברך מפי הבעש"ט, ואילו אתה דר במרחק בתים ספורים ממנו וממאן להכנס אליו. עתה, כשנתונים אנו במיצר, מדוע לא תלך אליו ותבקש את ברכתו?!"

הפעם נפלו הדברים על אוזניים קשובות; לא אחר ר' יעקב וישם פעמיו אל מעונו של הצדיק, וסיפר לו כי בתו הגיעה לפרקה וכיסוי ריקים מכל וכל.

ויען לו איש האלוקים: "הסכת היטב, אם חפץ אתה בישועה, עליך לנסוע מעיר לעיר ולשאול בכל מקום: האם שמעו שם אודותי. ביום שבו תגיע אל מקום אשר שם טרם הגיע שמעי, תדע כי ישועתך קרובה לבוא".

ר' יעקב אינו מתמהמה ויוצא מיד לדרך הארוכה; מבין הוא היטב שכדי למצוא עיר שבה לא שמעו על הבעש"ט, עליו להרחיק הרבה ממוז'בוז'.

השבוע לפני...

השבוע לפני 101 שנה

הדפסת הספר הקדוש "נחת השולחן"

אחד החיבורים החשובים שחיבר הגאון הקדוש רבי נחמן אב"ד טשערין, הוא הספר הייחודי "נחת השולחן", בו הוא מבאר הלכות רבות משולחן ערוך אורח-חיים, יורה-דעה ואבן-העזר - על פי התורה; הראשונה בליקוטי מוהר"ן - 'אשרי תמימי דרך'.

בכך הוא יישם הלכה למעשה את דברי רבינו הקדוש שאמר כי "כל תורה ומאמר שאומר, יכולין לילך ולעבור בו כל תורה נביאים וכתובים, ותורה שבעל פה" (שיחות הר"ן רא).

הרב מטשערין כותב בהקדמתו כי הוא רק התחיל את המלאכה, על תורה אחת בלבד, "ואולי יהיה השם יתברך בעזרתי שיסתיים בגדולי ישראל ובהכמהים השלמים והנאמנים שלומי אמונים ישראל אשר להם נאה ויאה באמת לגלות ולפרסם אור האמת בעולם ולהפיץ מעינותיו הוצה".

עשרות שנים לאחר פטירת הרב מטשערין היה הספר בכתב יד. החסיד הנודע רבי אלטר מטפליק, מחברם של הספרים המפורסמים "השתפכות הנפש" ו"משיבת נפש", הוא היה זה שלקח על עצמו, מתוך עמל ויגיעה רבה, להכין את הספר לדפוס.

לאחר גמר העריכה הציג לו החסיד רבי ישראל קרדונר שעלה בימים ההם לארץ ישראל, לקחת איתו את כתב היד ולהדפיסו בירושלים. לאחר התלבטויות רבות מסר לו רבי אלטר את כתב היד, היחיד בעולם, מתוך תקווה שאכן עמלו לא יהיה לריק, והספר ייצא לאור עולם.

נקל לשער את שמחתו הרבה של רבי אלטר כאשר ביום כ"ה ניסן תר"ע קיבל מכתב מארץ הקודש, בו מודיע לו רבי ישראל כי נגמרה הדפסת הספר "נחת השולחן", וכי לאחר שייסודר התשלום עם המדפיס, יישלחו הספרים להמוני חסידיו ברסלב בעולם.

למחרת, ביום כ"ו ניסן תר"ע, רבי אלטר כותב לו תשובה ארוכה, בו הוא מבטא את שמחתו על כך שהשטותיו התבדו, ובסיעתא דשמיא הספר יוצא לאור. לאיגרתו צרף העתק מנוסח השער שערך הרב מטשערין, לאחר שהעותק המקורי אבד. כמו כן הוא מוסיף עוד עניינים הקשורים לספר ברפת, ולחסידות ברסלב בכלל.

מעניין לציין, כי למרות שבחודש ניסן עסקין - לידו, ראש השנה של רבינו עומד כבר בפתח... "באתי לעוררהו, שאף על פי כן יתגבר על כל המניעות ויבוא עתה על כל פנים להשתטח על ציון הקדוש והנורא של אדמו"ר זצוק"ל שאין דבר גדול מזה. הלא ידוע גם לכם מה שאמר מורנו מוהר"ת זצוק"ל... שבאם היה יודע שכשיתגלגל יזכה גם כן להשתטח על ציון אדמו"ר הקדוש ז"ל - היה מרוצה גם להתגלגל. ומי שיש לו מוח בקדקדו, כשיעמיק בדיבור הזה, יבין מעט גדולת הציון הקדוש שלו. ודי למבין. ובפרט כי הסכנה להיות בחוץ-לארץ, היא קטנה הרבה יותר מסכנת הגלגול" - - -

(שאריית ישראל, לב)

לחידודא

חידה מס' 96

במה "כבש" רבינו את העיר ברסלב?

הפתרון לחידה מספר 95

למה קוראים את ההגדה של פסח בקול רם?

כי הגאולה היתה בקול

("ונצעק... וישמע את קולנו")

(ליקו"מ ח"א כ)

זכה בהגרלה לחידה מס' 94

נחמן שמעון גודלבסקי, בני ברק.

בסך 50 ₪ זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אורות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחירת השפה, הקשו 1-9-2-1 והשאירו הודעה. בין הפותרים נמנה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תעודת תגולה על זכות קניה בסך 50 ₪

שאלה:

העצה 'להתחדש בעבודת השם' הפכה אצלי ל... ישנה. מה עושים?

תשובת הרב אפרים נחמן אנשין:

לרבים נדמה שעניין ההתחדשות היא עצה פסיכולוגית, שיחשוב אדם כאילו הכל חדש, וכאילו היום נולד.

אם אכן זוהי העצה של התחדשות, אכן קשה לקיים אותה. כי במה יוכל אדם שצבר 'ותק' רב ומאחוריו ימים מלאי אכזבות, להתחדש מחדש לגמרי? וכי ירמה את עצמו!?

התשובה לכך היא: שאכן אין כאן שום שכנוע עצמי שקרי או התעלמות מהעבר. ההיפך הוא הנכון: יש כאן מציאות אמיתית של התחדשות!

וכך כותב רבי נתן ב'ליקוטי הלכות' (בשר בחלב ד): "השם יתברך מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, ואין יום דומה לחבירו, ואין שעה דומה לחבירתה, וכמובא בכתבי האר"י באריכות מזה, גודל השינויים לאין מספר הנעשים בכל יום ויום, ואפילו בכל שעה ושעה... נמצא שאין ראה כלל מיום לחבירו ומשעה לחברתה, כי העולמות והגלגלים וכו' משתנים בכל עת, ויכול להיות שאף על פי שעד הנה היה מה שהיה – אף על פי כן עתה יכול לעשות איה נחת רוח לה' יתברך באשר הוא שם... ועל כן צריך האדם להאמין שבכל עת ושעה ורגע, כל ימי חייו, יש בכח האדם להתחיל מעתה, ואל יסתכל כלל על יום שלפניו ולאחוריו, רק יחזק עצמו עתה להתקרב להשם יתברך במה שיוכל, בתורה או תפילה או איה מצוה; ואם אינו יכול לעשות דבר באותה השעה, על כל פנים ישתוק ויכסוף להשם יתברך, כי רצון וכיסופין דקדושה יקר מן הכל" – – –

הרי לנו הוכחה מדבריו הקדושים, שעצת ה"התחדשות" היא מציאות ממשית: הבריאה מתחדשת ומשתנה בכל רגע, אלא שהאדם החי בעולם הזה אינו רואה את ההתחדשות התמידית הזאת, ולכן הוא נופל להתיישנות. אך אנו אין לנו אלא לשמוע לדברי הצדיקים היודעים ורואים את ההתחדשות הנפלאה שהבריאה מתחדשת בכל עת – ולחיות עמה.

משל למה הדבר דומה? לאיש מלחמה היושב בטנק סגור, שבועות וחדשים, כשתפקידו הוא ללחון על כפתור שמשגר פגזים. עם חלוף הימים נופלת עליו התיישנות; והוא הושב לעצמו: 'מה אני עושה כאן? עוד יום ועוד יום חולף – ושום דבר לא מתקדם'. אבל כשהכריז הנמצאים מחוץ לטנק מספרים לו בטלפון כי בכל יום ויום הטנק שלו מתקדם וכובש מטרות חדשות – הוא מתמלא בהתחדשות.

רעיון נאה ראיתי באחד הספרים, שמבטא את הנקודה המדוברת כאן:

ידוע שזמן 'בין השמשות' הוא ספק יום וספק לילה. לכאורה, הרי ישנו כלל ידוע שכל דבר שאנו מסופקים בו, אנו משאירים אותו כפי שהיה במצבו הקודם. אם כן, מדוע לגבי בין השמשות אין אנו אומרים שמאחר שלפני כן היה ודאי יום – גם בין השמשות הוא יום, כל עוד לא לילה?

התשובה היא, שמאחר שבכל רגע העולם הוא במצב חדש לגמרי, וכל שנייה מהווה מציאות אחרת מבחינה רוחנית – אין אנו יכולים להעמיד את זמן בין השמשות על חזקתו הקודמת, כי רגע זה אין לו שום קשר עם הרגע הקודם...

אכן זוהי כל עבודתנו, לא להיות 'אקנים'; לא לצבור ותק בעבודת ה', הן לטוב והן למוטב, רק להיות תמיד צעירים וחדשים, כי מה שהיה עד עכשיו אינו נכון לעכשיו.

"הויכח תוכיח את עמיתך" (ויקרא י"ז)
 "אמר רבי עקיבא, תמה אני אם יש כבוד הזה מי שיכול להוכיח" (ערכין ט"ז ע"ב)
 תוכחה היא אומנם מצווה וחובה, אבל יש לנהוג בה בזהירות מרובה, כך שהיא תביא תועלת ולא תזיק. שכן כאשר מזכירים לאדם את חטאיו, הרי במקום שהדבר יעורר בו רצון להשתפר, זה עלול לגרום לו ריפיון ידדים.

למה הדבר דומה? לפסולת שריחה רע – כל עוד היא מונחת במקומה, הריח אינו מורגש כל כך, אבל אם מזיזים אותה – ריחה נודף והולך.

כך החטאים, כשמזכירים אותם ומתעסקים בהם, מתחיל ריחם הרע לנודף, דבר שמחליש את הנפש שהחיות שלה הוא מהריח הטוב של המעשים הטובים, כפי שאמרו חז"ל שהנשמה נהנית מהריח (ברכות מג ע"ב).

רק הצדיקים הגדולים שמלאים וגדושים באהבת ישראל וברחמים, אפילו על החוטאים הגדולים שבהם, מסוגלים תוך כדי תוכחתם לנטוע בחוטאים את הידיעה וההרגשה הברורה שעוד לא אבדה תקוותם לשוב בתשובה שלימה, ואדרבה אם יתגברו ויתחזקו – כל הירידות שלהם יתפכו לעליות.

כך נאמר על תוכחתו של משה לישראל על חטא העגל: "נרדי נתן ריחו" (שיר השירים א) לאמור, שהוכיח אותם באהבה ובכבוד, כך שהדבר לא יחליש את דעתם על ידי הריח הרע של החטאים.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב ה)

"ואהבת להעך כמוך אפי' ה'" (שם י"ח)

גם כאשר הקב"ה מעניש, הוא עושה זאת בחסד וברחמים, ואינו ממצה את הדין עם החוטאים, כמו שנאמר: "והוא רחום... ולא יעיר כל חמתו" (תהילים עה).

זו הסיבה שעל האדם לשמוח ברעות שבאות עליו, משום שאין הן אלא חלק קטן מהעונש המגיע לו על חטאיו.

דבר זה רמזו בפסוק "ואהבת לרעך" קרי: להעך – שתקבל באהבה את הרעות – "עמוד" – כי במצב רוחני ירוד כמוך – "אפי' ה'" – הנני מתנהג איתך ברחמים גדולים. שם ה' מורה כידוע על מידת הרחמים.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א קסב)

חוויה עם נשמה
דרך צדיקים
 סוכנות נסיעות לחו"ל
חוויה עם נשמה
החלה הרשמה
למגוון קבוצות הקיץ
 טיסות לכל יעד בעולם
 ירושלים: ח' בית ישראל 38 בני ברק: ח' רבי עקיבא 62
02-5410100 (ארצי)

למה לך לשלם יותר?
 שירותי קרקע קונים רק ב'א.סא.אל!
ESL
 הפתרון לתייר היהודי בעולם
02-999-72-72
 רח' חפצי חיים 33 (ליד זכרון משה) ירושלים

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן
מוקד הישועות 1-800-255-522
 להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן
 לישועה וצלחה, לרווח ופרנסה, לרפואה, למשקע לילי, לנחת ושמחת חיים

המפיעים									
ירושלים הר"ר מרדכי קנייבסקי ה"ר תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה	ירושלים הר"ר אברהם חיים קסטנר ה"ר תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה	ירושלים הר"ר מרדכי קנייבסקי ה"ר תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה	ירושלים הר"ר מרדכי קנייבסקי ה"ר תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה	ירושלים הר"ר מרדכי קנייבסקי ה"ר תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה	ירושלים הר"ר מרדכי קנייבסקי ה"ר תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה	ירושלים הר"ר מרדכי קנייבסקי ה"ר תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה	ירושלים הר"ר מרדכי קנייבסקי ה"ר תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה	ירושלים הר"ר מרדכי קנייבסקי ה"ר תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה	ירושלים הר"ר מרדכי קנייבסקי ה"ר תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה

אטור ואתקדש בקדושה של מעלה... ספירת העומר באומן, חוויה רוחנית בלתי נשכחת!
 מבצעי קיץ במחירי חורף רק באירו-פנים.
 נפתח מספר מקומות מוגבל, לחבילת 'הכל כלול' לבודדים ומשפחות במחיר בלעדי לאירו פנים. הבטיחו את מקומכם עכשיו.
אירו-פנים Europnim
 שירותי פנים ביחפה באירופה ground logistics in europe
02-800-80-80
 התחייבות לזכרונות טובים לא קונים ברכים לא קונים ברכים לפני שבדקים באירו-פנים!